

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.2.2008
KOM(2008) 68 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG
SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

undersøgelse af oprettelsen af et europæisk grænseovervågningssystem (EUROSUR)

{SEK(2008) 151}

{SEK(2008) 152}

1. INDLEDNING

I meddelelsen af 30. november 2006 om en styrket forvaltning af Den Europæiske Unions søgrænser mod syd¹ foreslog Kommissionen at oprette et permanent *kystvagtsnetværk* ved de ydre søgrænser mod syd og et europæisk *grænseovervågningssystem*.

Det Europæiske Råd den 14.-15. december 2006 fastslog, at der vil "blive lagt vægt på at undersøge, om der bør indføres et europæisk overvågningssystem for den sydlige søgrænse".

Som led i arbejdet med at oprette det europæiske patruljeringsnetværk (EPN), der er baseret på MEDSEA-undersøgelsen² og resultaterne af BORTEC-gennemførlighedsundersøgelsen³, er formålet med denne meddelelse at undersøge de parametre, inden for hvilke et europæisk grænseovervågningssystem (EUROSUR) kan udvikles, først og fremmest med fokus på EU's sydlige og østlige ydre grænser, og at foreslå medlemsstaterne en køreplan for indførelsen af et sådant system.

De aspekter i denne meddelelse, der omhandler overvågning af ydre søgrænser, indgår i den samlede ramme, der er opstillet i den integrerede havpolitik for Den Europæiske Union⁴.

Som defineret i Schengengrænsekodeksen⁵ består grænsekontrol af kontrol ved grænseovergangssteder (grænsekontrol) og overvågning af grænserne mellem grænseovergangsstederne (grænseovervågning). Denne meddelelse fokuserer på at styrke grænseovervågningen med det hovedformål at forhindre ulovlig grænsepassage, bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og støtte foranstaltninger, der skal træffes mod personer, som har passeret grænsen ulovligt.

Meddelelsen skal ses som led i den firestrengede Schengenmodel for adgangskontrol⁶, der omfatter samarbejde med tredjelande, og bidrager til at forbedre

¹ KOM(2006) 73.

² MEDSEA-gennemførlighedsundersøgelsen af 14.7.2006 om et kystvagtsnetværk for Middelhavet; udarbejdet af FRONTEX.

³ Undersøgelse af den tekniske gennemførlighed af oprettelsen af et overvågningssystem (europæisk overvågningssystem), Warszawa, fremlagt af FRONTEX den 12.1.2007. Se også "Feasibility study on the control of the European Union's maritime borders" fremlagt af CIVIPOL den 4.7.2003.

⁴ KOM (2007) 575 endelig af 10.10.2007.

⁵ Artikel 2 og 12 i forordning (EF) nr. 562/2006, EUT L 105 af 13.4.2006, s.1.

⁶ Schengenmodellen for adgangskontrol består af følgende fire elementer: foranstaltninger i konsulater, samarbejde med nabolande, grænsekontrol og kontrolforanstaltninger i Schengenområdet, herunder tilbagesendelse.

samordningen af EU's politikker for grænsekontrol med andre politikker som f.eks. forskning og udvikling, fiskeri og transport.

Når EUROSUD en gang er indført, vil det være et afgørende skridt i retning af den gradvise etablering af et fælles europæisk integreret grænseforvaltningssystem. Ved gennemførelsen af de forskellige foranstaltninger, der er beskrevet i denne meddelelse, skal Fonden for De Ydre Grænser⁷ være den vigtigste solidaritetsmekanisme for medlemsstaterne til deling af den finansielle byrde i Den Europæiske Union.

2. UDFORDRINGER OG MÅL FOR VIDEREUDVIKLINGEN AF GRÆNSEOVERVÅGNING

2.1. Udfordringer

2.1.1. Nuværende overvågningsinfrastruktur og samordning på nationalt niveau

De nuværende nationale grænseovervågningssystemer dækker kun få og udvalgte dele af EU's ydre grænser. BORTEC-undersøgelsen viste, at i de otte medlemsstater, der har ydre grænser mod Middelhavet og det sydlige Atlanterhav, er omkring 50 myndigheder fra 30 institutioner involveret i grænseovervågningen, nu og da med parallelle kompetencer og systemer.

2.1.2. Overvågningsværktøjernes nuværende dækning

På grund af tekniske (nuværende kapacitet for radarsensorer/optiske sensorer, begrænset rådighed over satellitter) og finansielle begrænsninger er de områder, der på nuværende tidspunkt er overvåget, begrænset til visse flade områder og kystområder, og landgrænseområder eller områder på åbent hav, hvor der gennemføres operationer.

2.1.3. Samarbejde med tredjelande

Migrationspresset udgør en betydelig udfordring ikke blot for medlemsstater ved Middelhavets nordlige kyster, men også for tredjelande ved Middelhavets sydlige kyster, hvad angår opsporing, pågribelse, modtagelse og yderligere behandling og tilbagetagelse af migranter.

⁷ Beslutning 574/2007/EF af 23. maj 2007, EUT L 144 af 6.6.2007, s. 22.

2.2. Målsætninger

2.2.1. *Nedbringe antallet af ulovlige indvandrere, der rejser ind i EU uden at blive opdaget*

De myndigheder, der har ansvaret for grænsekontrol i medlemsstaterne, skal have adgang til mere ajourførte og pålidelige oplysninger, hvis de skal kunne opspore, identificere og pågribe personer, der forsøger at rejse ulovligt ind i EU, og derved nedbringe antallet af ulovlige indvandrere, som det lykkes at passere EU's ydre grænser uden at blive opdaget.

2.2.2. *Øge den indre sikkerhed i EU generelt ved at bidrage til forebyggelse af grænseoverskridende kriminalitet*

Grænseovervågning har ikke kun til formål at forhindre ulovlig grænsepassage, men også at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet som f.eks. terrorisme, menneskehandel, narkotikasmugling, ulovlig våbenhandel osv.

Betydelige økonomiske midler, navnlig fra forskellig slags ulovlig virksomhed, og overkommelige priser på nyt teknisk udstyr giver de grupper, der er involveret i organiseret kriminalitet, et bredt udbud af både muligheder og udstyr.

At imødegå sådanne trusler er først og fremmest en opgave for medlemsstaternes politi og efterretningstjenester. Et effektivt grænseforvaltningssystem både på nationalt og europæisk niveau vil være et værdifuldt værktøj til bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet.

2.2.3. *Styrkelse af eftersøgnings- og redningskapaciteten*

Mange ulovlige indvandrere og personer med behov for international beskyttelse rejser under ekstremt hårde forhold og løber store personlige risici i deres forsøg på at rejse ulovligt ind i EU ved at skjule sig i biler, fragtskibe osv. Den seneste praksis med brug af usødygtige og overfyldte både har drastisk forøget antallet af migranter, der drukner i Atlanterhavet mellem Afrika og De Kanariske Øer og i Middelhavet.

Det tragisk høje dødstal som følge af denne ulovlige indvandring er uacceptabelt og skal derfor nedbringes markant. Muligheden for at opspore små både på åbent hav skal fremmes for at give bedre eftersøgnings- og redningsmuligheder og derved bedre mulighed for at redde liv til søs. Langsigtede løsninger på de udfordringer, der følger af migrationsforvaltning, kan imidlertid kun nås gennem en samlet strategi, der omfatter samarbejde med tredjelande, også om grænseovervågning.

3. GENERELT KONCEPT

For at opfylde de målsætninger, der er identificeret ovenfor, er det nødvendigt at udvikle fælles tekniske rammer, der kan sætte medlemsstaternes myndigheder i stand til at handle på lokalt plan, styre på nationalt plan, koordinere på europæisk plan og samarbejde med tredjelande med henblik på at afsløre, identificere, spore og pågribe personer, der forsøger at rejse ulovligt ind i EU uden for grænseovergangsstederne.

Et europæisk grænseovervågningssystem - EUROSUR - bør hjælpe medlemsstaterne med at få *fuldt situationskendskab*⁸ til situationen ved deres ydre grænser og styrke de nationale retshåndhævende myndigheders *reaktionskapacitet*⁹.

Sådanne rammer bør indføres, uden at det påvirker medlemsstaternes respektive jurisdiktionsområder eller erstatter de eksisterende systemer. En vigtig operationel målsætning bør være at bruge oplysningerne indsamlet af forskellige systemer på en mere sammenhængende måde, samtidig med at man er opmærksom på de geografiske forhold og de forskellige typer grænser, navnlig forskellen mellem land- og søgrænser.

Gennemførelsen af EUROSUR bør opdeles i tre faser, hvoraf de første to faser gennemføres sideløbende, og den tredje fase bygger på de to foregående.

- (1) FASE 1: Opgradering og udbygning af nationale grænseovervågningssystemer og sammenkobling af nationale infrastrukturer i et kommunikationsnetværk.
- (2) FASE 2: Målrette forskning og udvikling for at forbedre overvågningsværktøjers og sensorers effektivitet (f.eks. satellitter, ubemandede luftfartøjer, UAV'er osv.) og udvikle en fælles anvendelse af overvågningsværktøjer. Der kan udvikles et fælles efterretningsbillede af området før grænsen for at kombinere efterretningsoplysninger med oplysninger fra overvågningsværktøjer¹⁰.
- (3) FASE 3: Alle relevante data fra national overvågning, nye overvågningsværktøjer, europæiske og internationale rapporteringssystemer

⁸ Situationskendskab er udtryk for, om myndighederne er i stand til at afsløre bevægelser over grænserne og træffe motiverede kontrolforanstaltninger.

⁹ Reaktionskapacitet er udtryk for den tid, der er nødvendig for at få kontrol med en bevægelse ved grænsen, samt den tid og de midler, der er nødvendig for at reagere hensigtsmæssigt på usædvanlige situationer.

¹⁰ F.eks. for uden for EU at kunne identificere et skib, der bruges til kriminell virksomhed, og følge det ved hjælp af satellitter eller skibsrapporteringssystemer, indtil det kan pågribes på EU's område.

og efterretningskilder bør samles, analyseres og formidles på struktureret vis for at skabe en fælles informationsdeling mellem de relevante nationale myndigheder.

Fase 1 og 2 bør dække de ydre sø- og landgrænser under hensyntagen til ændrede migrationsmønstre. Fase 3 bør fokusere på det maritime område, da denne fase handler om at samle de mange informationskilder, der overvåger aktiviteterne på åbent hav; overvågning af et så stort område forekommer ikke i forbindelse med landgrænser. Det bør bemærkes, at hvad angår luftgrænser, er bekæmpelse af ulovlig indvandring ad luftvejen et spørgsmål om effektiv kontrol ved grænseovergangsstederne i lufthavne. EUROCONTROL arbejder på at sikre det europæiske luftområde og lufttrafikstyringen¹¹.

4. BESKRIVELSE AF DE FORSKELLIGE FASER OG TRIN

Dette kapitel behandler mere detaljeret de tre faser og indeholder også de opfølgingsforanstaltninger, som Kommissionen har planlagt, og de foranstaltninger, som medlemsstaterne og FRONTEX opfordres til at vedtage. Bilaget giver et overblik over de forskellige trin, der fører frem til fase 3.

4.1. **FASE 1: Sammenkobling og strømning af eksisterende overvågningssystemer og -mekanismer på medlemsstatsniveau**

4.1.1. *Trin 1: Tilvejebringe den nødvendige infrastruktur til grænseovervågning på nationalt niveau*

I MEDSEA- og BORTEC-undersøgelserne og for det europæiske patruljeringsnetværk foreslog FRONTEX at oprette *nationale koordinationscentre* i de otte medlemsstater, der udgør EU's sydlige søgrænse i Middelhavet, og i det sydlige Atlanterhav¹². For EUROSURs vedkommende skal der også oprettes sådanne centre i de medlemsstater, der udgør EU's østlige landgrænser og EU's søgrænser i Sortehavet¹³.

Sådanne centre skal sikre en næsten tidstro lokal, regional og national beslutningstagning hos *alle* de nationale myndigheder, der er involveret i grænsekontrol. Sådanne centre skal have kapacitet til at tilvejebringe

¹¹ Sikker lufttrafikstyring (Air Traffic Management, ATM) omfatter sikkert lufttrafikstyringsudstyr og sikre tjenester, forhindring af trusler og begrænsning af deres følger for det samlede luftrummet. Sikkerhed i luftrummet indebærer, at luftrummet holdes fri for uautoriseret brug, indtrængen, ulovlige aktiviteter eller andre krænkelse.

¹² Portugal, Spanien, Frankrig, Malta, Italien, Slovenien, Grækenland, Cypern.

¹³ Norge, Finland, Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Ungarn, Rumænien og Bulgarien.

situationskendskab til betingelser og aktiviteter langs de ydre grænser samt alle nødvendige værktøjer til at reagere i overensstemmelse dermed.

De nationale koordinationscentre skal fungere som den centrale del af det nationale grænseovervågningssystem, således at sidstnævnte dækker *alle* eller *udvalgte* – baseret på en risikoanalyse – dele af de ydre grænser i den pågældende medlemsstat.

4.1.2. *Trin 2: Kommunikationsnetværk mellem de nationale koordinationscentre, herunder FRONTEX*

Der skal oprettes et sikret edb-baseret kommunikationsnetværk, der giver mulighed for tidstro udveksling af data døgnet rundt mellem centre i medlemsstaterne og med FRONTEX.

FRONTEX skal modtage oplysninger fra de nationale koordinationscentre, i det omfang det er relevant for koordineringen af fælles operationer og for risikoanalyser. FRONTEX kan også involveres og tjene som et europæisk situationscenter, der indsamler fra og formidler næsten tidstro oplysninger til disse centre, hvad angår hændelser langs EU's ydre grænser.

4.1.3. *Trin 3: Støtte til tilgrænsende tredjelande til oprettelse af infrastruktur til grænseovervågning*

Som de eksisterende samarbejdsmekanismer i Østersøen og Sortehavet har vist, er samarbejde med tilgrænsende tredjelande en forudsætning for at opnå situationskendskab til det maritime område. Mens EU allerede yder økonomisk bistand til de fleste tilgrænsende tredjelande for at støtte deres grænseforvaltning, vil det specifikke behov for at udvikle det operationelle samarbejde mellem disse tredjelande og medlemsstaterne kræve øget finansiel bistand fra EU og logistisk støtte til grænseovervågning.

Henstillinger

Medlemsstater, der er beliggende ved EU's sydlige og østlige ydre grænser opfordres til at oprette

- *et nationalt koordinationscenter*, der i døgndrift skal koordinere de aktiviteter, der udføres af alle de nationale myndigheder, der har ansvaret for kontrollen ved de ydre grænser (afsløring, identifikation, opsporing og pågribelse), og som skal kunne udveksle oplysninger med centre i andre medlemsstater og med FRONTEX

- *et nationalt grænseovervågningssystem*, der omfatter overvågningsaktiviteter ved hele eller udvalgte dele - baseret på risikoanalyser - af den ydre grænse, og som muliggør formidling af oplysninger i døgndrift til alle myndigheder, som er involveret i kontrollen med de ydre grænser
- medlemsstaterne opfordres til at gøre fuld brug af den finansielle støtte, der er mulighed for inden for rammerne af Fonden for De Ydre Grænser, til ovennævnte to foranstaltninger¹⁴.

FRONTEX bør inden udgangen af 2008 fremlægge en risikovurdering, der angiver, hvilke dele af de ydre grænser i medlemsstaterne der bør være omfattet af et nationalt overvågningssystem, en sammenligning af denne vurdering med de planer, medlemsstaterne har fremlagt, og en rapport om den eksisterende og nødvendige overvågningsinfrastruktur i udvalgte tilgrænsende tredjelande.

Kommissionen vil nedsætte en gruppe af eksperter fra medlemsstaterne og FRONTEX, der skal udarbejde retningslinjer for opgaverne for og samarbejdet mellem de nationale koordinationscentre samt for FRONTEX' rolle.

Kommissionen vil iværksætte en teknisk undersøgelse inden for rammerne af Fonden for De Ydre Grænser og gennem en koordinering med det andet igangværende forberedende arbejde er målet at udforme systemarkitekturen og vurdere de finansielle omkostninger for land- og søgrænser, herunder de tekniske specifikationer for et sikret kommunikationsnetværk mellem de nationale koordinationscentre og FRONTEX, eventuelt ved at gøre brug af de eksisterende netværk. Systemarkitekturen bør være smidig og kunne tilpasses, således at den muliggør brug af alle eksisterende og kommende grænseovervågningsværktøjer (jf. også fase 2). Undersøgelsen skal også omfatte en analyse af, hvordan EUROCONTROL og EUROSUR kan sammenkobles med henblik på at dække alle relevante trusler i forbindelse med grænseovervågning på lang sigt.

På den baggrund vil Kommissionen i foråret 2009:

¹⁴ Medlemsstaterne kan bruge Fonden for De Ydre Grænser til at medfinansiere indtil 75 % af omkostningerne. Se prioritet 2 i de strategiske retningslinjer for 2007-2013 for Fonden for De Ydre Grænser, jf. Kommissionens beslutning K(2007) 3925, EUT L 233 af 5.9.2007, s. 3.

- aflægge rapport til Rådet om de fremskridt, der er gjort med retningslinjerne for de nationale koordinationscentre, og vurdere behovet for et lovgivningsinitiativ i den henseende
- fremlægge et skøn over de finansielle omkostninger ved den fortsatte udvikling af de nationale koordinationscentre og nationale grænseovervågningssystemer
- fremlægge et forslag til systemarkitektur for kommunikationsnetværket og et skøn over de finansielle omkostninger ved oprettelsen af dette
- udarbejde en vurdering af infrastrukturen til grænseovervågning i udvalgte tilgrænsende tredjelande baseret på FRONTEX' evaluering og eventuelt bruge denne vurdering i programmeringen af de relevante finansielle programmer på området eksterne forbindelser under hensyntagen til de midler, der er til rådighed inden for rammerne af de nuværende finansielle overslag.

4.2. FASE 2: Udvikling og anvendelse af fælles værktøjer og programmer til grænseovervågning på EU-niveau

4.2.1. Trin 4: Forskning og udvikling for at forbedre overvågningsværktøjerne

Navnlig to nye værktøjer er af interesse for grænseovervågningen, nemlig satellitter og UAV'er. Jordobservationssatellitter giver mulighed for at dække meget af jorden, herunder åbent hav og tredjelandes kyster og territorier. UAV'er kan give detaljerede billeder og placeres over målområdet efter behov.

Jordobservationssatellitter er nyttige til overvågning og indsamling af efterretningsoplysninger, hvad angår forud definerede områder, men er på nuværende tidspunkt af begrænset nytte med hensyn til opsporing. I store søgeområder kan små mål ikke findes, mens det afsøgte område ved højopløselig billedgengivelse er småt, og målobjektets position skal derfor være kendt, f.eks. på basis af efterretningsoplysninger.

UAV'er og satellitter kan opspore et skib i europæisk og internationalt farvand. UAV'er har imidlertid ikke på nuværende tidspunkt tilladelse til at flyve i civilt luftrum af juridiske og teknologiske grunde. En udvidelse af deres operationsområde til at omfatte kystområder i oprindelsestredjelande ville kræve aftaler med de pågældende tredjelande. I denne forbindelse vil der skulle tages hensyn til vore forbindelser i almindelighed med de pågældende lande.

4.2.2. *Trin 5: Fælles anvendelse af overvågningsværktøjer*

Anvendelse af nye overvågningsværktøjer kunne forsyne medlemsstaternes myndigheder med overvågningsoplysninger om deres ydre grænser og om området før grænsen på en hyppigere, mere pålidelig og omkostningseffektiv måde. Det bør overvejes, hvordan EU kan støtte medlemsstaterne med at udvikle og anvende sådanne værktøjer, hvad angår investeringer eller indførelse af mekanismer, der giver mulighed for delt anvendelse af kapitalintensive værktøjer, som f.eks. satellitter. FRONTEX kunne optræde som formidler og f.eks. samarbejde med tjenesteudbydere for at fremskaffe satellitbilleder på flere medlemsstatsers vegne eller koordinere deling af udstyr som f.eks. UAV'er.

4.2.3. *Trin 6: Fælles efterretningsbillede af området før grænsen*

Udvikling af nye værktøjer giver mulighed for, at FRONTEX kan indsamle strategiske oplysninger fra forskellige kilder samt fra medlemsstaternes myndigheder og fra tredjelande med henblik på at genkende mønstre og analysere tendenser, der kan støtte opsporing af migrationsruter og risikoforudsigelse.

I praksis kunne det bruges til at etablere et fælles efterretningsbillede af området før grænsen som supplement til de risikoanalyser, FRONTEX udarbejder. Et sådant fælles værktøj kunne også få en mere operationel karakter og give mulighed for en målrettet efterretningsreaktion koordineret via det situationscenter, som FRONTEX skal oprette.

Henstillinger

Det 7. rammeprogram for forskning og udvikling (sikkerheds- og rumforskning) bør bruges til at forbedre overvågningsværktøjernes effektivitet og brug for at udvide de områder, som overvåges, øge antallet af opsporede mistænkelige aktiviteter og forbedre identifikationen af potentielt mistænkelige mål og adgangen til højopløselige data fra observationssatellitter.

Kommissionen bør derfor i foråret 2009 fremlægge et koncept for Rådet, der giver medlemsstaterne mulighed for at modtage oplysninger fra satellitter og andre fælles overvågningsværktøjer angående deres fælles ydre grænser og området før grænsen på mere hyppig og pålidelig vis inden for rammerne af GMES (Global Monitoring

for Environment and Security) ¹⁵. Dette koncept bør også omfatte et skøn over de anslåede omkostninger.

I foråret 2009 bør FRONTEX i tæt samarbejde med Kommissionens GMES-kontor fremlægge en mangelanalyse af medlemsstaternes nuværende og potentielle kommende brug af satellitter til grænseovervågning for bedre at kunne definere de mål, der bør forfølges med den fælles anvendelse af sådanne værktøjer på EU-niveau.

Kommissionen vil iværksætte en undersøgelse inden for rammerne af Fonden for De Ydre Grænser, der skal analysere konceptet og de anslåede finansielle omkostninger ved et "fælles efterretningsbillede af området før grænsen", og rapportere til Rådet i foråret 2009.

4.3. FASE 3: Oprettelse af en fælles struktur til overvågning og informationsdeling for EU's maritime område

Fase 3 vil udelukkende fokusere på det maritime område. Formålet med denne fase er at integrere alle eksisterende sektorsystemer, som rapporterer og overvåger trafik og aktiviteter i farvande, der henhører under medlemsstaternes jurisdiktion, og i tilstødende farvande, i et bredt netværk, der skal give grænsemyndighederne mulighed for at drage fordel af den integrerede brug af disse forskellige systemer. Dette netværk er også et af målene for EU's integrerede havpolitik.

4.3.1. Trin 7: Integreret netværk af rapporterings- og overvågningssystemer med henblik på grænsekontrol og indre sikkerhed omfattende Middelhavet, det sydlige Atlanterhav (De Kanariske Øer) og Sortehavet

I betragtning af kompleksiteten ved at udvikle et sådant "system af systemer" og i betragtning af det nuværende migrationspres bør det integrerede netværk i første omgang begrænses til ovennævnte områder og fokusere på indre sikkerhed ved at forbinde grænsemyndigheder og andre europæiske og nationale myndigheder med sikkerhedsinteresser og ansvarsområder på det maritime område med hinanden.

I den henseende vil et pilotprojekt og forberedende foranstaltninger på det havpolitiske område blive iværksat i 2008 med henblik på at udvikle fungerende prototyper, der kan bidrage til at definere en passende teknologi og beregne

¹⁵ Se også bilag 10 og 12 i konsekvensanalysen.

omkostningerne ved samarbejde og informationsdeling mellem maritime sektormyndigheder samt definere de første komponenter i det endelige system.

Der vil blive truffet yderligere foranstaltninger for at fremme en gradvis udvikling af et integreret netværk af farvandsrapporterings- og overvågningssystemer, hvor oplysninger fra forskellige systemer inden for rammerne af europæiske og internationale organisationer (Vessel Monitoring System, Automatic Identification System, Long Range Identification and Tracking System, SafeSeaNet osv.), fra nationale overvågningssystemer (f.eks. SIVE, SPATIONAV, Vessel Traffic Management and Information System (VTMIS) osv.) og fra fælles drevne overvågningstjenester (f.eks. radarsatellitter, UAV'er) og efterretningskilder indsamles, sammenstilles, analyseres og formidles på struktureret vis på lokalt niveau, medlemsstatsniveau eller europæisk niveau, som det er relevant.

Analysen af disse oplysninger bør bruges til at genkende mønstre, analysere tendenser og afsløre anormale forhold og på den måde forudsige risici. Oplysningerne bør være tilgængelige for alle berørte nationale koordinationscentre for at lette styring og kontrol og næsten tidstro beslutningstagning.

Denne fælles struktur kan også dække aktiviteter, som f.eks. screening af skibe, mennesker og fragt. Sikkerheden ved sådanne systemer og værktøjer kræver særlig opmærksomhed, så der sikres en passende fortrolighed, integritet og tilgængelighed.

En undersøgelse af de retlige aspekter af de forskellige overvågningssystemers planlagte interoperabilitet vil blive iværksat i 2008 inden for rammerne af EU's havpolitik.

4.3.2. *Trin 8: Integreret netværk af rapporterings- og overvågningssystemer for hele EU's maritime område*

Som nævnt i handlingsplanen¹⁶, der ledsagede meddelelsen om en integreret EU-havpolitik¹⁷, vil Kommissionen i anden halvdel af 2008 offentliggøre en meddelelse med en arbejdsplan for, hvilke yderligere skridt der skal tages for at integrere alle de europæiske farvandsrapporterings- og overvågningssystemer. Den vil ikke blot omhandle grænserelaterede aspekter, men dække alle maritime aktiviteter som f.eks. maritim sikkerhed, beskyttelse af havmiljøet, fiskerikontrol og retshåndhævelse.

¹⁶ SEK(2007) 1278 af 10.10.2007, s. 8.

¹⁷ KOM(2007) 575 af 10.10.2007, s. 6.

Henstillinger

Senest i 2009 skal Kommissionen forelægge Rådet et udkast til systemarkitektur for et integreret netværk af rapporterings- og overvågningssystemer for Middelhavet, det sydlige Atlanterhav (De Kanariske Øer) og Sortehavet, der kan give grænsemyndighederne mulighed for fuldt ud at drage nytte af de integrerede farvandsrapporterings- og overvågningssystemer. Dette udkast bør tage højde for resultatet af en undersøgelse, der vil blive iværksat inden for rammerne af Fonden for De Ydre Grænser, undersøgelser udført inden for rammerne af det 7. rammeprogram for forskning og udvikling samt andet relevant forberedende arbejde.

Inden for rammerne af EU's havpolitik vil Kommissionen også fremlægge en meddelelse med en arbejdsplan for, hvilke yderligere skridt der skal tages for at integrere alle de europæiske farvandsrapporterings- og overvågningssystemer omfattende alle maritime aktiviteter i Middelhavet, det sydlige Atlanterhav (De Kanariske Øer) og Sortehavet med henblik på senere at blive udvidet til hele EU's havområde.

5. BESKYTTELSE AF PERSONOPLYSNINGER

De forskellige aktiviteter, der er nævnt i de foregående afsnit, kan involvere behandling af personoplysninger. Principperne i Den Europæiske Unions regler for beskyttelse af personoplysninger skal derfor overholdes¹⁸, hvilket betyder, at personoplysninger skal behandles rimeligt og lovligt, at de skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og at senere behandling heraf ikke må være uforenelig med disse formål. Behandling af personoplysninger inden for rammerne af EUROSUR skal derfor baseres på egnede lovgivningsforanstaltninger, der fastsætter regler for denne behandling og passende sikkerhedsforanstaltninger.

6. KONKLUSION

- Kommissionen anmoder Rådet og Europa-Parlamentet om at drøfte de henstillinger, der er fremsat i denne meddelelse.

¹⁸ Jf. direktiv 95/46/EF, EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31; forordning (EF) nr. 45/2001, EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1; Europarådets konvention af 28.11.1981, ETS 108.

- Kommissionen vil straks efter offentliggørelsen af denne meddelelse sammen med medlemsstaterne iværksætte arbejdet med at udarbejde retningslinjer for opgaverne for og samarbejdet mellem de nationale koordinationscentre og FRONTEX.
- I foråret 2009 vil Kommissionen rapportere til Rådet om de fremskridt, der er gjort, og fremlægge konkrete forslag til oprettelsen og lanceringen af EUROSUR (fase 1-3) som nævnt i denne meddelelse, herunder den fuldstændige systemarkitektur til sammenkobling af de nationale grænseovervågningssystemer og den fælles indførelse og brug af alle relevante værktøjer.

	Trin 1:	Ansvarlig	EU-midler:	Tidsplan		
				2008	2009	2010
I. Nationale infrastrukturer	1. Oprettelse af nationale koordinationscentre og nationale overvågningssystemer	Medlemsstaterne	Fonden for De Ydre Grænser (EBF)	Programmering. Risikovurdering gennem FRONTEX	Udbud. Rapport om retningslinjer	
	2. Kommunikationsnetværk mellem de nationale centre, herunder FRONTEX	Medlemsstaterne FRONTEX	EBF for medlemsstaternes andel, FRONTEX-budget	Undersøgelse af netværksarkitektur	Fremlæggelse af undersøgelse og drøftelse	
	3. Støtte til nabolande til oprettelse af infrastruktur	Rådet, FRONTEX, Kommissionen	FRONTEX-budget til undersøgelse	Undersøgelse af overvågningsinfrastruktur	Fremlæggelse af undersøgelse og drøftelse	I muligt o
II. Fælles værktøjer	4. Forskning og udvikling med henblik på at forbedre overvågningsværktøjerne	Kommissionen	7. rammeprogram for forskning og udvikling (FP7)	Programmering og gennemførelse af F&U-projekter for at f		
	5. Fælles anvendelse af overvågningsværktøjer	Kommissionen, FRONTEX	FP7	Undersøgelse af fælles anvendelse af overvågningsværktøjer	Fremlæggelse af undersøgelse og drøftelse	
	6. Fælles efterretningsbillede af området for grænsen	Kommissionen, FRONTEX	EBF til undersøgelse. FRONTEX til gennemførelse	Udvikling af koncept	Fremlæggelse af koncept	
III. Netværk	7. Integreret netværk for Middelhavet, De Kanariske Øer og Sortehavet	Medlemsstaterne, Kommissionen	EBF og FP7 til undersøgelser	Undersøgelser af arkitektur og forberedende foranstaltninger (EU's havpolitik)	Fremlæggelse af systemarkitektur for EUROSUR	Gen

8. Udvidelse til Atlanterhavet, Nordsøen og Østersøen	Rådet, Kommissionen	Beslattes senere	Beslattes efter meddelel
---	------------------------	------------------	--------------------------

